

[Udenrigsministeren.]

man fra dansk side — og fra de landes side, der ligesom vi har en positiv indstilling til internationale forholdsregler på dette område — har gjort sig om, hvad FN kan og bør gøre i denne sag. Det er klart, at det ikke kan lade sig gøre under denne generalforsamling at udarbejde konventionstekster eller på anden måde vedtage, hvad man kan kalde direkte modforholdsregler til at forhindre terrorisme. Dette er udelukket, allerede fordi det ville have forudsat en forudgående international forberedelse, som ikke har fundet sted, og det er da heller ikke foreslået fra nogen side, at generalforsamlingen i år skulle kunne gøre denne sag færdig.

Det, som efter vor opfattelse må være FN's opgave i et spørgsmål af denne karakter, er som et første skridt at angive visse retningslinier for, hvilke internationale modforholdsregler der er nødvendige og egnede. For det andet at søge skabt den tilslutning til disse forholdsregler, som vil være en betingelse for, at de kan virke effektivt. Samt for det tredje at fastlægge, på hvilken måde forholdsreglerne skal søges gennemført. I denne henseende vil Danmark på linie med en række andre lande arbejde for, at FN — ud over at opfordre alle lande til at tiltræde de allerede eksisterende konventioner på dette område, dvs. Tokyo-, Haag- og Montrealkonventionerne — bl. a. iværksætter en undersøgelse f. eks i et særligt udvalg af mulighederne for en yderligere udbygning af dette konventionskompleks og i givet fald lader udarbejde tekster hertil. Dette arbejde skulle være færdigt så betids, at det kunne forelægges på næste FN-generalforsamling i efteråret 1973. FN's juridiske udvalg har i øvrigt allerede på indeværende generalforsamling i anden forbindelse anbefalet, at et af FN's folkeretskommission udarbejdet udkast til en konvention om beskyttelse af diplomater m. fl. mod terrorhandlinger ligeledes skal søges fremmet til forelæggelse og behandling på generalforsamlingen i 1973. Det påregnes, at generalforsamlingen vil tilslutte sig denne anbefaling.

Fra dansk side er vi i øvrigt indforstået med, at der også iværksættes en undersøgelse af de underliggende årsager til terrorismen, når dette blot ikke kommer til at virke forhalende på arbejdet med de konkrete foranstaltninger, der kan komme på tale.

Jeg kan tilføje, at der i FN's juridiske udvalg fra dansk side vil blive afgivet et nyt indlæg i sagen efter de linier, jeg her har angivet.

Hvis jeg på grundlag af den behandling af terroristproblemet, der indtil nu har fundet sted i FN, og som altså ikke er afsluttet, skal drage en konklusion, må jeg besvare hr. K. J. Mortensens spørgsmål, om FN-behandlingen vil føre til praktiske skridt, med et ja. Det tror jeg den vil. Men det vil utvivlsomt tage sin tid. Det er forståeligt i en så vanskelig sag som denne.

Hertil kommer det beklagelige forhold, at visse lande — sådan som hr. K. J. Mortensen også selv peger på det — har en helt anden indstilling til flykapringer og anden terrorvirksomhed end den danske regering og den danske befolkning. Det er måske — og desværre — den væsentligste hindring for snarligt og positivt resultat.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til undervisningsministeren af Ole Vig Jensen m. fl.

(Forespørgslen (nr. II) findes i tidenden sp. 1234).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om kontrol med overholdelsen af De europæiske Fællesskabers forordninger om arbejderbeskyttelse inden for landevejstransport.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 28) findes i tidenden sp. 366, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 31).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.